

и свободата на България подъ Стара-Загора на чело на 3-тата дружина съ самарското знаме въ ръцѣ.

Многопочитаеми и драги Иванъ Минчевъ,

Позволете ми, като на единъ отъ най-старитѣ генерали на бившата славна руска армия да Ви поднеса чувствата на моето възхищение и моите сърдечни поздрави за седемдесетгодишнината на Вашия плодотворенъ животъ и за петдесетгодишнината на славната Ви поетическа дѣйност.

Бидейки въ Стара-Загора, азъ бѣхъ щастливъ и дълбоко трогнатъ да видя, колко сърдечно и съ голѣмата любовъ чествуваше населението своя великъ нарѣденъ поетъ.

Прѣзъ единъ срокъ отъ 50 години Вие освѣтявахте тѣмината и пробуждахте сърцата на народа къмъ свобода и къмъ всичко прѣкрасно.

Сега Вие пожънахте плодоветъ на своитѣ трудове. България е една отъ най-хубавитѣ страни на свѣта; тя е свободна, демократична и трѣбва да се наслаждава на миръ и бѣрзо културно развитие. Съединявайте нейнитѣ сърца и души въ една партия, която се назова единна и нераздѣлна България; нека тя да не забравя своята драга майка, болна Русия. Нейното оздравяване не е далеко и тогава тя пакъ ще притисне въ своитѣ прѣгрѣдки и къмъ своитѣ гърди драгата си дъщеря България.

Ние, стари руски хора, живѣемъ съ една идея и съ една мисъль, че „славянскиятѣ извори ще се слѣятъ въ едно море“ и то „не ще изсъхне никога“.

Прѣгрѣщамъ Ви отдалечъ и желая дѣлги години щастлива плодовита дѣятельность. Нека Богъ да Ви запази за слава и щастие на Вашата хубава родина.

Стара-Загора.

Уважаващиятъ Ви Петъръ Калитинъ.

76.

Многоуважаеми господине,

Видѣли сте въ вѣстниците, че ние дадохме вече съобщение за прѣстоящия Ви на есенъ 50 годишенъ писателски юбилей. Това съобщение е публикувано въ повечето нѣмски вѣстници.

Пишущииятъ тия редове ще изкаже съ голѣмо удоволствие своето дѣлбоко възхищение отъ Еасъ и Вашето литературно